# GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 13.

We Srzodę Dnia 12. Lutego 1800.

*Z Wiednia d. 5. Lutego.*

J. C. K. M. Raczył dekretem nadwornym pod d. 21 grudnia 1799 rozkazać, żeby dla ułatwienia wewnętrznego handlu i dla codziennego wydatku drobna moneta pomnożona była; stosownie zatym do tego rozkazu będą precz 3 kr. ieszcze 6 kr. czyli podwoyne czeskie miedziane z tym samem stęplem bite i w cyrkulacyą wprowadzone. Moneta ta powinna bydź tak we wszystkich czynnościach prywatnych, iako też w kassach publicznych podług przepisanego kursu brana i wydawana. Ponieważ ta moneta iedynie przeznaczona iest do wewnętrznego użycia iako kraiowa moneta, zakazany iest przeto przywoz iey i wywoz z obcych kraiow pod konfiskatą.

*Z Brynu d. 1. Lutego.*

Podług prywatnych wiadomości od Tureckich granic uformowawszy Pasman Oglu znaczną armią osadził miasta Leskorze i Nissa i cała iego armia iest w poruszeniu. Tak w Turczech iak na Cesarskiey granicy wielkie to sprawiło zadziwienie, i oczekuią ważnego wypadku. W publicznych pismach czytamy o Pasman Oglu następuiącą biografią: "Dziad Pasmanoglu był w Filipolis, Adryanopolu i Widynie strożem nocnym sklepow, iakich po wielkich miastach Tureckich zwykli utrzymywać. W roku 1753 gdy woyna Rossyyska wybuchła, przyiął w woysku służbę, i tak się dalece dystengwował, że mu W. Sułtan na dowod swey łaski darował maiętność Paradin w Moldawii ziey przyległościami. Mieszkał w Widynie, spłodził tam syna Omar Aga, któremu w Tureckim sposobie dobrą dał edukacyą. Ten miał dwoch synow Osmana, teraźnieyszego Pasman Oglu i Ibrahim bey, który w Konstantynopolu handel prowadzi. Pasman Oglu zaczął po śmierci oyca swego w roku 1789 nasiebie oczy ściągać. Werbował woyska, zebrał 2000 ludzi, przebył Dunay, okopał się między Widynem i Nissą, utrzymał porozumienia w Widynie, pomnażał zawsze swoie siły, na koniec zdobył samo miasto Widyn. Ustawiczne iego kłot-

nie z Portą, i zawarta znią w przeszłym roku ugoda są ieszcze w świeżey pamięci, żeby ich tu potrzeba było wspominać. Nieprzyiacielskie na ow czas iego kroki zmierzały szczególniey do tego, żeby iak nayprędzey przymusić Portę do tey ugody i wymodź na niey urząd baszy 3 buncziukow. Osiągnąwszy tę godność, użył pozoru uśmierzenia buntowniczych hord, o które w Turczech nietrudno, żeby woysk swoich nie rozpuścił. Do iego szczęścia przyłożyła się nie mało okoliczność, że teraźnieyszy W. Sułtan zwinął w roku 1794 Janczarow i Spahow dla uformowania z iedney ich części regularnych milicyy na sposób Europeyski. W samem nawet dywanie pokazała się przeciw temu urządzeniu opozycya. Bywszy W. Mufti należał do przeciwney partyi, który wspolnie zdrugiemi wmawiał w lud, iż ta nowość była przeciw naukom proroka, Muślemionowie byli zatym obowiązani nie tylko utrzymać iego zdanie, ale nawet opierać się oney wszelkiemi siłami. Tymczasem Janczarowie za złe sprawienie się na załogach w rożnych twierdzach przeciw Rossyanom i Cesarskim, zostali z swych domow, z utratą wszystkich swych rzeczy wypędzonemi, a na ich mieysce przyięto mieszkańcow gor (Kerzsialow, czyli ochotnikow) którzy się ofiarowali wykonać rozkazy W. Sułtana. Pasman Oglu korzystał z tey okoliczności, oświadczył się obrońcą Janczarow i Spahow, i wszędzie znalazł mocnych stronnikow. Przeciwna nawet partya w dywanie trzymała z nim; Janczarowie i wszyscy nieechętni w całym państwie uważali go iak Anioła stroża. Jest on z resztą ludzki, miłosierny, uniżony, sprawiedliwy i naymnieysze przestępstwo karze surowo. Dla ubogich wdow i sierot postanowił rożne urządzenia, na wielu gościeńcach kazał austerye dla ubogich wędrowników postawić, w których przez dwa dni są we wszystkie potrzeby bezpłatnie opatrywani."

*Z Londynu d. 21. Stycznia.*

Rząd Francuzki posłał na nowo kuryera do Dower, który przywiozł następuiące depesze od ministra zagranicznych związkow Talleyrand do Lorda Greaville:

*List Francuzkiego ministra zagranicznych związkow do Lorda Grenville.*

*Z Paryża d. 24. Nivose roku 8 (14. Stycznia 1800.)*

Milordzie! Przesłaną mi urzędową Notę pod d. 14 Nivose nie omieszkałem kommunikować pierwszemu konsulowi Rzpltey od którego odebrałem zlecenie przesłać WPanu następuiącą urzędową odpowiedź. Przyymiy Milordzie, zapewnienie moiego wysokiego szacunku.

*K. M. Talleyrand.*

*Nota wzmiankowana w tym liście.*

Gdy przesłana Nota od ministra Króla Jmć W. Brytanii pod d. 14 Nivos roku 8 pierwszemu konsulowi Rzpltey podana została, postrzegł z zadziwieniem, iż niezawierała w sobie prawdziwego zdania o początku i skutkach teraźnieyszey woyny. Francya daleką była od wzniecenia teraźnieyszey woyny, owszem potrzeba sobie przypomnieć, że od początku swey rewolucyi oświadczyła nayuroczyściey miłość swoią do pokoiu, wstręt do zdobyciow i szanowanie niepodległości wszystkich rządow, jakoż nie masz żadney wątpliwości, iż będąc na ow czas cała wewnętrznemi, swemi interessami zatrudniona, nie byłaby się w cale do zagranicznych interessow mie-

szała i swe oświadczenia wiernie dotrzymała. Lecz skoro Francuzka rewolucya wybuchła, związała się prawie cała Europa na iey zniszczenie. Prawdziwy attak nastąpił daleko pierwey nim był ogłoszony; opor wewnątrz był podniecany; przeciwnicy Francyi byli mile przyymowani i ich przewrotne deklamacye wspierane; Narod Francuzki był w osobie swych agentow zniewazony, do czego Anglia dała naypierwszy przykład przez oddalenie akredytowanego Francuzkiego ministra. Wreszcie Francya była iuż oddawna w swoim honorze, niepodległości i bespieczeństwie attakowana, nim woyna wypowiedzianą została. Proiektom, które na podbicie, zniszczenie i podzielenie Francyi ułożone były, i które po kilka razy usiłowano aktualnie uskutecznić, musi Francya sprawiedliwie przypisać nieszczęścia, które ucierpiała i które Europę dotknęły. Podobne proiekta nieznane od dawnego czasu, nie mogły przeciw tak potężnemu narodowi iak okropne za sobą pociągnąć skutki. Ze wszystkich stron attakowana Rzplta, musiała na swoią obronę powszechne usiłowania rozciągnąć, i tylko na utrzymanie swey własney niepodległości użyła sposobow, które w własney swey sile i męztwie swych obywateli znaydowała. Poki widziała, że iey nieprzyiaciele uporczywie wzbraniali się uznać iey prawa, polegała iedynie na swey sile odporney, lecz skoro przymuszeni byli porzucić nadzieie wtargnienia, upatrywała sposoby poiednania się i okazała spokoyne swe uczucia; a ieżeli te nie zawsze skuteczne były, ieżeli w śrzod krytycznych okoliczności wewnętrznego położenia, które rewolucya i woyna na nią ściągnęły zawiaduiący na ow czas we Francyi wykonawczą władzą, nie pokazali zawsze tyle umiarkowania, ile narod okazał męztwa, potrzeba to szczególniey szkodliwem i ciągłem nieprzyiacielskim krokom przypisać, na które Anglia dla dokończenia zguby Francyi swoie źrzodła łożyła. Lecz ieżeli życzenia Króla Jmć W. Brytanii zgadzaią się podług iego oświadczenia, z życzeniami Rzpltey Francuzkiey na przywrocenie pokoiu, czemusz nie ma bydź obrocona uwaga zamiast wymowki woyny na sposoby ukończenia oney? Jakaż może się ieszcze do wzaiemnego porozumienia znaydować przeszkoda, gdy z niey wzaiemna korzyść wynika, zwłaszcza kiedy pierwszy Konsul Francuzkiey Rzpltey dał osobiście tyle dowodow gotowości do ukończenia nieszczęść woyny, i zachowania nayściśley zawartych traktatow? Pierwszy Konsul nie może wątpić, żeby Król Jmć W. Brytanii nie przyznał narodom prawa obrania sobie iakiey chcą formy rządu, ponieważ Krol sam winien temu prawu swoią koronę; lecz nie może poiąć iak minister Króla Jmć do zasady, na ktòrey byt politycznych towarzystw wspiera się, mogł przydać oświadczenia, zmierzaiące do mieszania się w wewnętrzne interessa Rzpltey, co niemniey dla Francuzkiego narodu i iego rządu byłoby szkodliwym, iak dla Anglii i Krola Jmć gdyby z Francuzkiey strony zaproponowano zaprowadzenie republikanckiey formy rządu, ktòrą Anglia w śrzodku przeszłego wieku przyięła, lub gdyby napomniano do wezwania znowu na tron familii, na ktòrym lubo ią urodzenie postawiło, lecz przez rewolucyą znieść z niego przymuszoną była. Jeżeli Jego Kr. Mość przed niedawnym bardzo czasem, kiedy konstytucyyne systema

rzepltey, nie wystawiało, ani tey mocy, ani tey trwałości, którą teraz ma, rozu miał się bydź w stanie uczynienia krokow do negocyacyi i konferencyy pokoiu, iakże bydź może, żeby nie miał bydź skłonnym do ponowienia negocyacyy, których wzaiemne teraz położenie interefsow prędki obiecuie sku ek? Na każdey stronie woła głos narodu i ludzkości o zakończenie woyny, która iuż tak wielkim nieszczęściem iest naznaczona, i której przedłużenie grozi Europie powszechnym zniszczeniem i nie uleczonemi klęskami. Dla zapobieżenia dalszemu złemu, ażeby iego okropne skutki na tych iedynie spłynęły, którzy onego byli przyczyną, iest pierwszy konsul Francuzkiey Rzepltey gotow zakończyć od iednego razu nieprzyiacielskie kroki, i zrobić zawieszenie broni, żeby z obu stron pełnomocnicy wyznaczeni byli, którzyby się do Dunkierki lub do innego dla obu stron dla przyspieszenia negocyacyy dogodnego miasta udali, i tam bez zwłoki przywrocili pokoy i dobre porozumienie między Francuzką Rzepltą i Anglią. Pierwszy Konsul ofiaruie wydać w tym celu potrzebne paszporta. W Paryżu d. 24 Nivose roku 8 (14 stycznia 1800)

*K. M. Talleyrand.*

*Odpowiedź Angielskiego Sekretarza stanu.*

*Na ulicy Downing d.* 20 *stycz*: 1800.

Mci Panie! Mam honor przyłączyć tu WPanu odpowiedź, którą mi Król Jmć na przysłaną mi od WPana urzędową Notę dać rozkazał i zostawać z wielkim szacunkiem. *Grenville.*

Odpowiedź ta iest w następuiącey osnowie:

Mci Panie! Pr esłana od ministra Francuzkiego zagranicznych związkow urzędowa Nota, którą on żey podpisany odebrał, została Krolowi przełożona. J.K.M. nie może iak z żalem widzieć, że teraźnieysi rządcy Francyi usiłuią w tey Nocie zaczepne attaki Francyi, które s iedyną przyczyną i źrzodłem woyny systematycznie usprawiedliwić, i że na ten koniec tych samych fałszywych powodow używaia, któremi od samego początku starano się te attaki pokryć. J,K M. nie będzie na żadne przytoczenia odpowiadał, których fałsz powszechnie teraz iest uznany, w tym zaś wszystkim co się postępowania J. K. M. tyczy, niestylko, że nic prawdy nie masz, ale nadto odpowiadaią na nie iasne czyny i świadectwa samego nawet Francuzkiego rządu. Co się tyczy przedmiotu Noty, musi się J. K. M. do odpowiedzi odwołać, która z iego rozkazu była iuż dana. J. K. M. oświadczył się bez żadney ogrodki względem przeszkod, które podług Jego rozumienia, w teraźnieyszym momencie żadney korzyści nie dozwalaią się z negocyacyi spodziewać. Powody do rozpoczęcia negocyacyi przywiedzione w Francuzkiey Nocie, są tylko osobiste oświadczenia; lecz dla pokoiu, dla przyszłego zachowania traktatow, chcćby nawet takowe oświadczenia szczere były, potrzeba się pierwsy o ich mocy i skutkach, rownie iako trwałości zaprowadzonego swieżo przez nagłą rewolucyą systematu zapewnić. Wszystkie te rzeczy mogą tylko bydź iak J. K. Mość oświadczył, przez dowody, to iest przez skutek doświadczenia i czyny rzeczywistości wyiaśnione. J. K. M. podał Francyi z tą otwartością i szczerością, iakiey chęć Jego do przywrocenia pokoiu koniecznie wymagała, nayprędszy sposob do dopięcia

tego wielkiego celu, lecz oświadczył przytym rownie wyraźnie i z tą samą szczerością, że nie iest Jego myślą przepisywać obcemu narodowi formę iego rządu, że się iedynie bespieczeństwem swych własnych kraiow i Europy zatrudnia, i że w każdym czasie skoro ten ważny przedmiot w iakim kolwiek bądź sposobie będzie mu się zdawał bydź dostatecznie zaręczonym, nie zaniedba umowić się z swemi sprzymierzeńcami o sposoby, do negocyowania razem i bez zwłoki o przywrocenie powszechney spokoyności. J. K. M. obstaie mocno przy tych oświadczeniach, i iedynie na takich podstawach może Jego staranność o bespieczeństwo Jego poddanych na odstąpienie dzielnego obrony systematu dozwolić, ktoremu Jego państwa pod opieką Boskiey opatrzności winny swoią szczęśliwość, ktorey używaią. Na ulicy Downing d. 20 stycznia 1800.

Podp. *Grenville.*

Na Francuzkiey Nocie nie znaydowały się tą razą napisy: „Wolność, rowność &c.„ Francuzki kuryer, który przywiozł d. 17 depesze do Dower, iest ten sam co przywiozł list od Buonapartego. — Posiedzenia parlamentu, które tylko zawieszone były, zostały iak wiadomo d. 27 września mową królewską od tronu otwarte. — Wczoray był tayny gabinet u lorda Grenville przez 3 godziny zgromadzony. — Dziś zgromadza się znowu parlament. Korrespondencya z nowem Francuzkim rządem będzie mu przez. P. Pitta przełożona — Leżące w Harvich armatne szalupy odebraty rozkaz bycia gotowemi do tayney wyprawy. Szuanom ma bydź do 9000 Angielskiego woyska w posiłku przesłanego. W kanceliaryi woyskowey mowią o jenerale maiorze Tarlton, iako o nayzdolnieyszym officyerze, któremu zapewne kommenda nad temi woyskami będzie oddana. — Cała oppozycya będzie się w parlamencie znaydować. — Kupiecka flotta z wschodnich Indyy przybyła szczęśliwie do Dunow.

W złapaney korrespondencyi z Egiptu znayduią się instrukcye, które Buonaparte Kleberowi zostawił. Pisze on w nich, iż na wiadomosc o utracie Włoch musi do Francyi pospieszyć, dla odwrocenia złego, gdzie w październiku myśli przybydź. Wzywa Klebera, żeby wszystko czynił dla utrzymania się w Egipcie, który dla Francyi przy dalszych rewolucyach wielkiey iest wagi. *Jeżeliby się nie mogł utrzymać*, radzi mu rozpoczętą z Turkami negocyacyą kończyć, i wyrobić żeby zamiast Mamelukow używano Francuzow na prowincyonalnych administratorow. Gdyby tym czasem w maiu była armia przez mor lub woynę do małey przywiedziona liczby, ma zrobić kapitulacyą na opuszczenie Egiptu. Zaleca mu żeby iakim sposobem mogł 600 Mamelukow w zakład do Paryża posłać, dla ucylizowania ich, żeby po 2 latach mogli się także oni do oświecenia swego kraiu przykładać. Kleber żąli się bardzo w swoim liście na smutny i rozpaczaiący stan zniszczoney armii przez głod, mor i choroby, dodaiąc, iż Egipt nie może bydź utrzymany, ieżeli nie będzie sto razy większey marynarki.

Papiery nasze poszły przed dwiema dniami znacznie w gorę, ponieważ tuteyszy kupiec Capenowe wysłał prosto ztąd za gabinetowem rozkazem ł. dusek pieprzu do Kale. Statek iest neutralny, a ładunek do Paryzkiego iednego kupca a-

dressowany, zaczym musiał sobie pozwolenie u rządu wyrobić do wylądowania tego artykułu.

Xzęta Orleańscy, to iest teraźnieyszy Xżę Orleans, Xiążę Montpensier i hrabia Beaujolais, pisali do Londynu o pozwolenie i paszporty przybycia do Anglii, prosząc Króla o przebaczenie i opiekę. P. Pitt poradził się pierwey hrabiego Artezyi, potym J. K. M. pozwolił, aby wspomnieni Xzęta mogli do Anglii powrocić i w niey mieszkać. — Plan do połączenia Irlandzkiego parlamentu iest następuiący: Wniydzie 100 nowych członkow do głownego parlamentu w Londynie, z ktòrych 32 będą parami państwa i sposobem Szkockim wybierani. Precz tego będzie 2 biskupow i 2 arcybiskupow Irlandzkich zasiadało z wolnym głosem w parlamencie. Reszta 64 członki będą z miast stosownie do ich wielkości wybieranemi. — Do Minorki przyprowadzono znowu przeznaczony z Alexandryi do Tulonu okręt, na ktòrym znaydowało się wiele szacownych rzeczy z Egiptu, ktòrych wartość na 2 mill. podaią. — Ponieważ niektòre przeznaczone do Anglii kupieckie flotty przez burze rozrzucone zostały, wysłano z naszych portow wiele fregat, żeby im pomoc dały. — Xżę Walii choruie na kolki; puszczano mu kilka razy krew. — Fregata nasza, Harmione, ktòrą maytkowie przed 18 miesiącami opanowali i do Hiszpańskiego portu w zachodnich Indyach zaprowadzili, została przez naszą fregatę Surprise z portu Porto Carollo w Hiszpaniola wyprowadzona i po utarczcze, w ktòrey Harmione 119 ludzi zabitych i 97 ranionych miała, Surprise zaś tylko 12 ranionych, zabraną została. — Dla ieńcow Francuzkich maią także bydź zupy Rumforda gotowane. — Wice krol otwieraiąc d. 15 posiedzenia parlamentu Irlandzkiego nic nie wspomniał w mowie swoiey od tronu o złączeniu; ale P. Lawrence Parsons wnosił, żeby w zwyczaynym adressie podziękowania, uczyniony był dodatek, iż Irlandzki parlament nagania wyraźnie proiekt połączenia, iako szkodliwy rownie dla Anglii iak dla Irlandyi. P. Grattan, Irlandzki Fox, nazwał ministra zdraycą, że chce takowy środek do skutku przywieść, przez ktòry Irlandya byłaby pozbawiona wolności i niepodległości, i ktòra w roku 1782 tak uroczyście była potwierdzona. Dla słabości zdrowia musiał siedząca mowić, i temi słowy zakończył swoią mowę: "Może iuż tylko kilka dni iest moich, może iuż ostatni raz głos podnoszę; lecz ten iest za utrzymaniem i ratunkiem moiey oyczyzny, i ostatni oddech chcę wypuścić na tym ołtarzu, na ktòrym Irlandzka niepodległość poświęcona będzie." Powyższy dodatek został 138 głosow przeciw 96 odrzucony. — Katolicy odprawili w Dublinie zgromadzenie i iednomyślnie oświadczyli się przeciw złączeniu.

*Dnia 24. Stycznia.*

Jeden z naysławnieyszych mężow tego wieku, jenerał Washington umarł d. 15 grudnia 1799 po 23 godzinney chorobie na zapalenie gardła w wieyskiey swey maiętności Mount Vernon w 67 roku życia swego. Zszedł z tego świata okryty chwałą, na ktòrą iako jenerał i statysta i przez rownie piękne iak użyteczne prywatne życie zasłużył. Washington (mowią Amerykańskie pisma) był dobrego wzrostu i przenikliwych oczu. Rownie iako Sokrates po-

siadał rzadką moc nad sobą samem i bystry rozsądek. W kompaniach mowił z ostrozności, w domowym życiu był nader uprzeymy i łaskawy dla podległych sobie, i stały przyiaciel. Co czynił i pisał nosiło cechę iego charakteru. Ambicya iego była ograniczona, ale miłość oyczyzny nigdy. Poki tylko był prezydentem ziednoczonych stanow, nigdy żadnego swoiego krewnego nie umieścił na intratnym urzędzie. Osobista nieinteressowność zdobi iego charakter, ktorego żadnym niemoralnym czynem nie splamił. Ameryka wystawia dla niego pamiętniki, lecz pamięć w sercach mieszkańcow, u których się przez dobre rządy zasłużył i nieśmiertelnym uczynił, będzie daleko trwalszą. — Ob. Otto, który na mieysce ob. Niou, iako kommissarz Francuzki do wymiany ieńcow iedzie, przybył z Rotterdamu do Dower, gdzie oczekuie na paszport dla udania się do Londynu.

Francuzkię Noty i odpowiedzi na nie, zostały we środę d. 22 obu izbom parlamentu z następuiącem Królewskim poselstwem podane:

" Jerzy Król &c. Poniewaž pozwolone pieniądze na początku teraźnieyszych posiedzeń, tylko do pierwszych miesięcy roku bieżącego porachowane były, zaleca przeto Król Jmć izbie, żeby obmyśliła dalsze śrzodki do zastąpienia rożnych potrzeb kraiu, tudzież na żywe popieranie woyny, iakie w teraźnieyszych okolicznościach uzna za potrzebne; Król Jmć dał rozkaz żeby podane były w tey mierze izbie rachunki. J. K. M. uznał za potrzebne kommunikować przy tey okazyi izbie uczynione świeżo od nieprzyiaciela odezwy do pokoiu i dane na nie odpowiedzi. Król Jmć pokłada naywiększą ufność, iż odpowiedzi Jego iako stosowne do okoliczności będą od izby dobrze przyięte. J. K. M. nie maiąc nic bardziey na sercu, iak skoro położenie interessow dozwoli, przyłożyć się do przywrocenia spokoyności Europie na pewnych i niewzruszonych podstawach, tudziesz starać się skutecznie o bespieczeństwo i trwałą szczęśliwość swego wiernego ludu, pokłada przeto naywiększą ufność w dalszym wsparciu swego parlamentu i trwałey gorliwości swych poddanych, że przedsięweźmie takie śrzodki, iakie będą naydogodnieysze do poparcia nayświetnieyszych korzyści, iakie w przeszłey kampanii dla użytku wspolney sprawy otrzymane zostały, oraz dla doprowadzenia wielkiego boiu, w którym J. K. M. zostaie do pewnego i chwalebnego końca.,,

Poselstwo to będzie w przyszły poniedziałek w niższey, a nazaiutrz w wyższey izbie roztrząsane. — W wyższey izbie czytał lord Grenville drugie poselstwo, w którym powiedziane iest, ponieważ pora roku nie pozwala użyte do wyprawy przeciw Hollandyi obce woyska odesłać do ich kraiu, J. K. M. kazał ich stosownie do traktatu na wyspach Jersey i Gwernsey rozkwaterować. — P. Sheridan zapowiedział iuż, iż będzie nalegał o roztrząśnienie tey nieszczęśliwey wyprawy. — Nowa kampania na morzu i lądzie, do którey ze wszystkich stron przygotowania czynią, będzie skutkiem drugiey noty Talleyranda i daney na nią odpowiedzi.

*Z Strasburga d. 15. Stycznia.*

Wczoray z rana proces oskarżonych o śpiegostwo i porozumienia z zewnętrznemi nieprzyiaciołmi rzeczypospolitey ostatecznie osądzonym został. Trybunał woy-

skowy oświadczył, że zbrodnia, o którą oskarżeni byli nie została dowiedzioną, a zatym rozkazał, aby Chambé z Colmar, bywszy reprezentant] Gomard z Strasburga, żona emigranta Demonge, jenerał Lajolais, żona iego i iey siostra, Boudouville szef brygady bywszy adiutant Pichegru, St. Remond bywszy kommendant gwardyi narodowey w armii Renu &c. na wolność wypuszczonemi zostali, zostawu iąc im wolność dochodzenia prawnie swoich oskarżycieli. D. 11 b. m. pierwsza półbrygada, która tu na załodze stała odebrała rozkaz ruszenia, lecz niechciała bydź posłuszną pokiby iey zaległego żołdu nie wypłacono. Jenerał kommenderuiący Moreau udał się na plac gdzie ta półbrygada stała uszykowana iak gdyby do boiu, wezwał ią do posłuszeństwa; stała się nakoniec powolną i na swoie przeznaczenie ruszyła.

*Z Bruxelli d. 18. Stycznia.*

Dwudziesty pierwszy regiment husarow załogą tu stoiący, który miał się udać do armii Renu przeciwny odebrał rozkaz i dzisiay z rana ruszył do Wandy. — Korrespondencya między konsulami i dyrektoryatem Batawskim od dni kilku bardzo iest czynną. Ustawicznie przebiegaią kuryerowie z Paryża do Hagi i na przemian.

*Dnia 20.*

Wszystkie woyska tak piechota iak iazda, które nad Mozą stały ruszyły do Wandy; zmierzaią one tam przez Charleroi, Philippeville i Valenciennes. Przez miasto nasze przeszło także wiele innego woyska, które toż samo ma przeznaczenie: pomiędzy ostatniemi znayduie się 10 regiment strzelcow konnych. Popis woyskowy w 9 departamentach dawnieyszey Belgii nie nastąpi iuż więcey, na mieyscu zaś iego zaydzie dobrowolny werbunek dwoch legionow każdego od 5 tysięcy ludzi.

*Z Strasburga d. 19. Stycznia.*

Codziennie przechodzą tu woyska idące z Hollandyi nad Ren, inne woyska idące z Belgii zatrzymały się w Moguncyi. — Jenerał Moreau ieszcze się tu znayduie. Z wielką usilnością zatrudnia się urządzeniem armii i przygotowaniami do nadchodzącey kampanii.

*Z Berna d. 12. Stycznia.*

Nasza wykonawcza władza odebrała list od jenerała Buonaparte, w którym konsul ten oświadcza, że Francya szanować będzie niepodległość Helwecyi, a zatym, że rząd Francuzki wcale wdawać się nie będzie do odmian politycznych iakieby w tym kraiu nastąpić mogły, list ten uczynił tu bardzo przyiemne wrażenie. — Na dniu iutrzeyszym kommissya prawodawcza ma odprawić pierwsze swoie posiedzenie. W radzie wielkiey wnoszono aby zapozwać do sądu trzech bywszych dyrektorow, lecz mniemaią, że wniosek ten nie odbierze swoiego skutku.

*Dnia 16. Stycznia.*

Na dniu 13 na wniesienie kommissyi 10, rada wielka wydała wyrok obeymuiący w treści, iż ułożona zostanie konstytucya zasadzona na prawach człowieka, iedności i nierozdzielności rzepltey, tudziesz systemie reprezentacyyney. — Wczoray członki kommissyi naradzały się z władzą wykonawczą, a dzisiay zdano w radzie wielkiey rapport o planie konstytucyi, a gdy członki kommissyi zgodzić na ieden nie mogły z tego powodu dwa plany podane zostały.

# DODATEK
## DO Nru. 13.
# GAZETY KRAKOWSKIEY

WE SRZODĘ DNIA 12 LUTEGO 1800.

*Z Strasburga d. 20. Stycznia.*

Oczekuiemy tu z Włoch ienerała St. Cyre, który iako jenerał leitnant dowodzić będzie lewym skrzydłem armii Renu. Wiadomo zaś iest, że jenerał Lecourbe w tymże stopniu dowodzi skrzydłem prawym. Na dwoch ieszcze jenerałow leitnantow, którzy w teyże armii użyci będą, przeznaczeni, jenerałow Baraguey d'Hilliers i St. Suzanne. Jenerał Chabert zastąpił mieysce jenerała Molitor w Bernie, ostatni zaś do Włoch iedzie.

*Z Moguncyi d. 23. Stycznia.*

W okolicach naszych widać wielkie woysk poruszenia. Od dnia wczorayszego wiele batalionow woyska na brzeg prawy przeprawiono. Ren zupełnie iuż iest wolny od lodu, jenerał przeto Callier most statkowy między Moguncya i Kassel śpieszno wystawić kazał. — Minister sprawiedliwości pisał do trybunału departamentu, iż administracye śrzodkowe 4 nowych departamentow nakazuiąc otwarcie reiestrow na przyięcie i odrzucenie nowey konstytucyi, nadużyły wprawdzie władzy swoiey, ponieważ sam iedynie kommissarz rządowy ma prawo ogłoszania ustaw, lecz że przez otwarcie tych reiestrow dały nowy dowod swoiego do rzpltey przywiązania... &c. W gazetach naszych czytamy, że pierwszy konsul Buonaparte zlecił kommissyi rady stanu podać rapport względem żądania przyłączenia do rzpltey 4 departamentow lewego brzegu Renu.

*Z Berlina d. 25 Stycznia.*

Onegday dawał Król Jmć przybyłemu z Paryża posłowi Francuzkiey Rzpltey P. Beurnonville pierwszą audyencyą, na ktorą był przez taynego i gabinetowego ministra hrabiego Alvensleben wprowadzony.

## DONIESIENIA.

Podaie się do wiadomości każdego, iż w oznaczonym na dniu 4 marca r. b. i w następuiące dni względem zaaredowania więcey dobr rządowych licytacyi tak że kameralna wioska Sklary tutay w Krakowie w domu JP. Kasparego na ulicy S. Jana naywięcey ofiaruiącemu na trzy lata w arendę wypuszczona zostanie.

Wioska Sklary leży w dystrykcie powiatu Olkuskiego, cena fiskalna wynosi 625 zł. ryń vadium zaś 62 zł. ryń. 30 kr., dzierżawa zaś 24 czerwca r. b. zaczynać się będzie.

Z C. K. Zachod. G. H. Dobr Rządowych Administracyi.
W Krakowie d. 8. Lutego 1800

*Jozef de Melnicki, C. K konsyliarz Gubernialny i dobr Rząd. Admi.*

Przez Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa podaie się do publiczney wiadomości, iż na instancyą Imć Pani Jozeffy Kowalski pozostałey wdowy, tudzież JPanow opiekunow Trzcińskiego i Ignacego Hutlauer dla powiększenia dobra pupillow, rzeczy ruchome po śmierci niegdy JPana Wincentego Kowalskiego pozostałe, iako to suknie, kobierce, lustra, obrazy, na dniu 21 lutego r. b. o 10 godzinie w kamienicy pod Nrem. 26 na Grodzkiey ulicy sytuowaney, za gotowe pieniądze więcey podaiącemu sprzedane będą. Domu zaś w zamku Krakowskim pod Nrem 135 stoiącego złotyn, 1604 kr. 4 sądownie oszacowanego, w tuteyszym magistracie dnia 7 marca o godzinie 10 przed południem licytacya rozpoczęta zostanie.

Każdy więc ochotę kupienia maiący, lub Hypoteką na pomienionym domostwie opatrzony, na terminie i mieyscu wyznaczonym znaydować się ma, wolno mu zaś iest przeyrzeć sobie detaxacyą tego domu, i warunki przyszłey sprzedarzy iego w regestraturze magistratu tuteyszego.

Dan w Krakowie d. 4 Lutego 1800.

*J Gellinek.*
*W Bartsch.*
*W. Florkowski.*

Z Rady C K. Stołecznego Miasta Krakowa Magistratu.
*S. Kawski.*

Przez Magistrat C. K. Stołecznege Miasta Krakowa podaie się do wiadomości, iż rzeczy ruchome po ś. p. Walentym Klenknerze pozostałe, iako to suknie, futra, garbarskie naczynia i instrumenta, obrazy, drewniane rzeczy, i inne rożne sprzęty przez licytacyą dnia 25 lutego b. r. o godzinie 9 rano w domu tego ś. p. Klenknera pod Nrem. 91 na Piasku w sekcyi III. miasta za gotowe pieniądze przedawane będą. Zaś dom tenże pod Nrem 91 na Piasku sekcyi III. miasta sytuowany na zł. ryń. 9 o z przyległościami wszystkiemi oszacowany, na dniu 8 marca r. b. o godzinie 10 rano tu w sądzie sprzedawać się za gotowe pieniądze będzie; wszyscy zatym maiący chęć kupienia uwiadomiaią się, iżby na wyżey wyrażone termina i mieysce przybyć mogli. Co się zaś tyczy domu, czyni się uwiadomienie, że opisanie iego, a zatem kondycye w registrarurze tuteyszey widzieć można.

Datt 4 Februarii 1800.

*J. Gellinek.*
*W. Bartsch.*
*W. Florkowski.*

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
*Łodziński.*

Ze strony C. K. pełnomocney Kommissyi Zadworney Galicyi Zachodniey. — Względem robienia długow przez Wincentego barona de Mesko.

Stosownie do naywyższego dekretu Nadwornego pod 17 grudnia p. r. uwiadomia się Publiczność powszechnie, że się Wincenty baron de Mesko nadesłana przez Symegski Komitat do Krolewsko-Węgierski kancelaryi nadworney deklaracyą obowiązał, iż ani sam, ani małżonka iego Anna, z domu hrabianka Draskowich bez wyraźnego zezwolenia swey świekry Julianny de Tekete owdowiałey de Jankowicz długow nadał robić nie zechcą, azatym wszystkie skrypta, ktoreby pod iakimkolwiek pozorem na siebie dali, iuż przodem za nieważne deklaruią. W Krakowie d 7 Stycznia 1800.

*Karol baron de Gallenfels.*

Ex parte Magistratus C. R. Urbis Metropolis Cracoviæ, medio præsentis Edicti omnibus iis quibus interest, notum redditur, quod super universa substantia mobili & immobili hac in Urbe reperibili olim Antonii Geppert mercatoris hujatis, concursus jam per ante tam in officio circulari Anno 1792 quam quoque levato Juditio advocatiali & Scabinali Crac. inhoatus, nec tamen terminatus, in sequelam sententiæ Exc. C. R. Appel. Tribunalis dd. 31 8bris 1798 ex officio resuscitatur. Igitur creditores omnes & singuli qui ad formandam quam piam adversus oberatum prætensionem jus se habere crederent, convocantur, ut usq; ad diem 18 Febr. 1800 prætensiones suas medio exhibendi adversus constitutum in persona Dni. advocati Hyacinthi Bienkiewicz curatorem Massæ concursorialis, qualem Processus ordinarii forma requirit Libelli coram Magistratu eo certius profiteantur, ac in eo Libello non solum de liquiditate actionis suæ, sed etiam de Jure in cujus collocatio in hac vel illa classe desideratur, veliute doceant, quo secus post lapsum prænumeratum terminum nemo amplius audietur, atq; ii qui eousq; prætensiones suas in hoc Judicio non insinuaverint respectu universe oberati hac in Urbe reperibilis mobilis & immobilis substantiæ effective, & ne fors accrescendæ in quantum tales per insinuatos sese creditores exhauriretur, tum quoq; absq; omni exceptione præcludentur, etiamsi ipsis revera jus compensationis competeret, vel quempiam rem jure dominii ex massa vindicandam haberent, vel vero actionis suæ per pignus vel hypothecam cautum esset, adeo ut ejusmodi creditores si

forte mafsæ quidpiam tenerentur, non obstante, quod iis jus compensationis proprietatis pignoris seu hypothecæ competiisset, debitum mafsæ solvere tenebuntur.

Præterea omnibus & singulis creditoribus dies in 21 Febr. 1800 pro comparitione personali vel per rite legitimandos plenipotentes suos coram hoc magistratu C. R. Urbis metropolis Cracoviæ eo fine statuitur, ut curatorem bonorum interimaliter in persona D. Mercatoris hujatis Silvestri Rath constitutum, aut confirment, aut alium constituant, & una deputationem creditorum eligant, porro potestatem tam pro curatore bonorum, quam pro deputatione creditorum determinent, eo certius, quo secus in quantum nullum creditorum dicta die comparere contingerit, C. R. magistratus hujus Urbis Curatorem Bonorum & deputatos omnium emanentium creditorum periculo denominabit, eorumq; potestatum determinabit.

His igitur quilibet conformiter agito, sibique a damnis caveto hæc enim dictant sancitæ Legis.

Decretum die 19 Xbris 1799.

Ex Consilio Magistratus C. R. Urbis Metropolis Cracoviæ.

C. K. pełnomocney kommifsyi zadworney Galicyi zachodniey.

Ponieważ podług odezwy Krol. Rządu namiestniczego w Węgrach pod 8mym p. m. nadeyszłey oyciec czeladnika kowalskiego od 17 lat iuż wędruiącego Matiasza Misutki w Trenczynie umarł, a pozostały po nim maiątek między czworo dzieci rozdzielonym bydź ma; przeto wzywa się on, lub iego prawi dziedzice ninieyszym obwieszczeniem publicznym z tym dokładem, ażeby się do Trenczyńskiego magistratu osobiście, lub na piśmie przez pełnomocnika wzgłosili, gdyż przeciwnie częsć iego w rok i dzień od 1go listopada 1799 zaczynaiąc między resztę iego rodzenstwa zostałaby rozdzielona. W Krakowie dnia 20 Listopada 1799.

*Baron de Gallenfels sekr. gub.*

C. K. sąd wystepki karzący Krakowski ninieyszym obwieszczeniem publicznie każdego zawiadomia: iż gdy Piotr Dąbrowsai stanu iako się wnosi szlacheckiego we wsi Gorna Brzyczyna nazywaiącego się cyrkule Myslenickim Galicyi wschodniey leżący zrodzony, i części teyże wsi względnie innych sukcefsorow bydź sie okazuiący wspoł dziedzic. w ostatku we wsi Radgose cyrkułu Tarnowskiego mieszkaiący, o występki zaboystwa na sześciu osobach wraz z innemi wzpołdobranemi w karczmie Tomaszowskiey w cyrkule Bochenskim Galicyi wschodniey stoiącey, w nócy z dnia 31 marca na dzień 1go kwietnia roku teraz bieżacego dopełniony, przed tuteyszym C. K. kryminalnym sądem zostaie zaskarzonym.

Przeto rzeczony Piotr Dąbrowski do osobistego w tymże sądzie występki karżącym stawienia się a to w przeciągu 60 dni czasu od dnia ogłoszenia ninieyszego obwieszczenia rachować się mianych, w zamiarze oczyszczenia się z zadanego mu tego występku uinieyszym zapozywa się.

W Krakowie dnia 5 Listopada 1799.

*Joa Stepha. Stranski judex. Crim.*
*M. Dutkiewicz.*
*Ign. Łabaiowski.*

C. K. pełnomocney kommifsyi zadworney Galicyi zachodniey.

Podług doniesienia Krolew. Rządu namiestniczego w Węgrach pod 12tym listopada b. r. mieszczanin Jan Parczer umarł w Warazdynie, zostawiszy swemu synowi i Franciszkowi, o ktorego bawieniu się i życiu niema wiadomości. osmset złotych ryń. co się zatym donosi z tym dokładem, iż gdyby komu o życiu i bawieniu się Franciszka Parczera wiadomo co było, nieodwłocznie o tym przełożonemu cyrkularnemu urzędowi donieść należy. W Krakowie dnia 30 Grudnia 1799.

*Karol baron de Galenfels.*

C. K. pełnomocney kommifsyi zadworney Galicyi zachodneiy.

Ponieważ podług odezwy Krol. Rządu namiestniczego na Węgrach pod d. 12tym listopada magistrat Pesztu Annie, Laurentemu, Janowi i Szczepanowi Alberth dla obiasnienia kiedy i gdzie? nieiaki Paweł Stokłoszka umarł, roku i dnia od 25 września b. r. licząc pozwolił: na ktorym terminie przed rzeczonym magistratem stanąwszy mieysce swego bawienia się oznaymić maią; przeto ogłasza się ninieyszym to zarządzenie. W Krakowie d. 31 Grudnia 1799.

*Baron Gallenfels gub. sekretarz.*

*C. K. sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym edyktem Józefowi Babskiemu: że Anna z Walikowskich Babska u sadow tuteyszych o zniesienie zwiazku małżenskiego, to iest o rozwod notę podała, i że adwokat tuteyszy za obrońcę zwiazku małżeńskiego iest postanowiony, ze oraz do odprawienia w tey mierze kommifsyi, stosownie do prawa cywilnego części I. Dzień 3ci kwietnia roku następuiącego na godzinę 9 z rana naznacza się. ktorego dnia i godziny pozwany osobiście ma stanąc, a to tym pewniey, gdyż w przeciwnym razie nawet w niebytności iego kommifsya odprawiona, i podług przepisu prawa wyrok dany będzie.*

*W Krakowie dnia 23 Grudnia 1799.*

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniey

Magistrat Miasta Kazimierza oznaymuie tym Edyktem Xiędzu Kajetanowi Pruszyńskiemu plebanowi w Beyszczach i iego kuratorowi Wielmożnemu Antoniemu Pruszyńskiemu, że szlachetny Jakób Woycikiewicz radzca Kazimierski do sądu swego Magistratu żałobę w sprawie sporu powołania przeciwko nim podał i opomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sąd ten, nie maiąc wiadomości gdzie obżałowani zostaią, lub czy w cale w C. K. państwach, dziedzicznych znayduią się, tymże Xiędzu Kajetanowi Pruszyńskiemu, i iego kuratorowi Wielmożnemu Antoniemu Pruszyńskiemu adwokata prowincyonalnego Ur. Karola Kreyczyka z ich szkodą i ich kosztem, zastępcą postanowił, z któremi procefs ten podług przepisu ustawy sądowey rozpocznie się, i ukończony będzie; oni przeto edyktem ninieyszym tym końcem upominaią się: ażeby w czasie przyzwoitym, to iest dnia 26 miesiąca marca roku bieżącego 1800 o godzinie 9 z rana w sądzie tuteyszym sami stanęli, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona brali, tego sądowi tuteyszemu wymienili, i podług przepisu tych środkow prawa używali, które na poparcie swey sprawy za nayskutecznieysze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samiby sobie, podług ...u C. K. praw, przypisać byliby winni.

*Jan Dobrzański Prezes.*
*Szczepan Dunicz.*
*Maciey Mączeński.*

Z Rady Magistratu Miasta Kazimierza.
*Wincenty Pączkowski Pisarz.*

*Dnia 27. marca r. b. w Bocheńskiey C. K. cyrkularney kancellaryi o godzinie dziewiątey z rana Krolewskie woytostwa Jerzmanow i Kornatka w Bocheńskim cyrkule leżące i do dyrekcyi Niepołomskiey należące, w arendowną trzechletnią pofsefsyą to iest od 24 czerwca 1800 roku aż do 23 czerwca 1803 roku przez publiczną licytacyą nay-więcey oficruiącemu wypuszczone zostaną.*

*Fiskalna czyli pierwsza wywołania cena po odtrąceniu wszystkich podatkow wynosi, z Woytostwa Kornatka . . . . 170 zł. ryń.*
*Jerzmanow . . . . 118 . . 16 kr.*

*Każdy z Jmć PP. licytantow powinien bydź zastawem (vadium) dziesięć procentowym, od ceny fiskalney tego Woytostwa ktore licytować zamyśla zaopatrzonym, bez złożenia ktorego w gotowiźnie, nikt do licytacyi przypuszczonym bydź nie może. Jakoteż wszyscy aeraryalni dłużnicy czyli Restamcyaryuszowie od tey licytacyi wyłączaią się.*

*Arendy kondycye mogą bydź przed licytacyą ktoregokolwiek dnia w kancellaryi C. K. dyrekcyi Niepołomskiey przeyrzane.*

Z Urzędu C. K. Dobr *Kameralney* dyrekcyi Niepółomskiey
W Niepołomicach dnia 15 *Stycznia* 1800.
*Karol Prokesz, adiunkt dyrecyi Niepołomskiey.*

Dnia tego miesiąca marca roku 1800 w kancellaryi J. C. K. Mości prefectury Złocki niżey następuiące dochody na ieden rok od 24go czerwca 1800 aż do 23 czerwca 1801 przez licytacyą do arrendy puszczone będą.

1 Propinacya w mieście Osieku i tam należących wsi.
2 Także propinacya do Osieka należących wsi.
Długołęka
Pliska i sucha Wola.
Bukowa.
Więzownica.
Czaykow i Strzegom.
3 Młyny trzy w Więzownicy.

Ochotę maiący arendować (oprocz żydow którzy do licytacyi nie przypuszczeni nie będą) maią się na wyrażonym dniu, o godzinie 9 z rana w kancellaryi Złockiey, w którey kondycye i pretium fisci codziennie się dowiedzieć można, znaydować.

W Złoty dnia 15 Grudnia 1799.
*Jan Navratil, prefekt.*